

Tänään tiistaina iltapäivällä on Strasbourgissa suuri mielenosoitus palvelujen vapaakauppaa vastaan.

Europarlamentissa on käsittelyssä sitä koskeva ns. Bolkenstein-direktiivi.

Kysymys on ensimmäisestä käsittelystä, eikä direktiivi tule heti sen jälkeen voimaan, vaikka se hyväksyttäisiinkin. Laitavasemmalla me hylkäämme sen torstain äänestyksessä, mutta voi olla, että oikeiston ja demarien voimin se hyväksytään ja lähetetään ministerineuvoston käsittelyyn. Sieltä se palaa takaisin parlamentin toiseen käsittelyyn ja joutuu sitten ehkä vielä yhteiseen sovitteluun neuvoston kanssa.

Me vasemmalla olemme sitä mieltä, että palvelujen vapaakaupalla halutaan huonontaa EU:n vanhojen jäsenmaiden työntekijöiden työsuhdeturvaa ja etuisuuksia. Kun ns. Kiina- ja Intia-ilmiöt ovat sitä, että työpaikkoja siirretään halpatyövoimamaihin, Bolkenstein-direktiivillä halpatyövoimaa tuodaan vanhoihin EU-maihin syömään työpaikkoja, työehtoja ja työntekijöiden etuisuuksia.

Direktiivillä palvelutöitä tavaroitetaan. Tavarakauppahan on standardisoitu niiden vapaasti tulla ja mennä, mutta palvelut ovat usein kieli- ja kulttuurisidonnaisia, eikä niitä voida standardisoida. Työvoiman tavaroitseminen standardimalliin merkitsi tinkimistä laadusta.

Pääongelma on, minkä maan lakeja ja työehtosopimuksia noudatetaan.

Me vasemmalla vaadimme, että noudatetaan työntekomaan työehtoja. Direktiivin kannattajat taas vaativat ja toimivat sen mukaan, että saisi noudattaa palvelutyövoiman lähettäjään eli alkuperämaan työehtoja.

Direktiiviehdotus on siinä mielessä torso, että käsittelyssä olevan kompromissiesityksen perusteella ei voida sanoa, kumpia työehtoja noudatetaan. Direktiivistä on poistettu alkuperämaaperiaate, mutta siinä ei sanota, että noudatetaan kohdemaaperiaatetta. Siinä ei sanota varsinkaan sitä, miten työehtojen noudattamista valvotaan; kuka valvoo.

Toinen suuri asiakokonaisuus on poikkeukset sääntöihin: mitkä tilapäiset palvelut eivät kuulu direktiivin määrittämään toimialaan. Tulkintakysymykset niissä asioissa jäävät ratkaisematta, kun yleishyödylliset palvelut eivät kuulu direktiivin piiriin (ja suojataan siis laadunsäilyttämismielessä halpatyövoimalta) mutta yleishyödylliset t a l o u d e l l i s e t palvelut mitä ilmeisimmin kuuluvat, tai ainakin niistä torstaina äänestetään. Ratkaisevaksi tulee myöhemmin tulkinta, mitkä palvelut ovat yleishyödyllisiä mutta eivät taloudellisesti yleishyödyllisiä.

Direktiiviä kuvaa ehkä parhaiten se, että siinä otetaan käyttöön tuomioistuinperiaate. Se on sitä, että tulkinnat direktiivin yksityiskohdista saa viime kädessä tehdä EY-tuomioistuin. Laitavasemmalla emme ole tottuneet siihen luottamaan. Työnantajat ja muut eurofundamentalistit sen sijaan luottavat.

Torstaina äänestetään, mutta tänään tiistaina on suuri mielenosoitus meidän kantojemme tueksi. Kymmenien maiden kymmenien tuhansien mielenosoittajien joukossa ei tiettävästi ole suomalaista ay-väkeä, ja siinä mielessä Suomi on poikkeus säännöstä samaan tapaan kuin palvelujen vapaakauppaa puolustava Suvi-Anne Siimes on poikkeus EU-maiden vasemmiston linjasta.